

Sygn. akt IV KO 26/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Jacek Sobczak

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

w sprawie rozpoznania zażalenia pokrzywdzonej Spółki z o.o. S. w P. na postanowienie Prokuratury Okręgowej w T. z dnia 29 czerwca 2012 r. o umorzeniu śledztwa,
po rozpoznaniu wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w R. z dnia 27 marca 2013 r.,
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 kpk

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2012 r. Prokuratura Okręgowa w T. umorzyła śledztwo w sprawie dotyczącej przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków oraz przyjęcia korzyści majątkowej przez niektórych sędziów Sądu Apelacyjnego [...] tj. o przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. oraz art. 228 § 3 k.k.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył pełnomocnik pokrzywdzonej Spółki z o.o. S. Zostało ono przesłane do rozpoznania według właściwości Sądowi Rejonowemu w R. Sąd ten postanowieniem z dnia 27 marca 2013 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie zażalenia do

rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, gdyż sprawa dotyczy sędziów Sądu Apelacyjnego w [...] niejako nadrzędnego nad Sądem właściwym do rozpoznania zażalenia. Ponadto w zażaleniu został sformułowany wniosek o przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu, gdyż wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.

Opisana sytuacja zdaniem Sądu wnioskującego może budzić wątpliwości pokrzywdzonego oraz w opinii społecznej, co do obiektywnego rozpoznania zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

W doktrynie i orzecznictwie dominuje pogląd, że przepis art. 37 k.p.k. określa wyjątek od zasady orzekania przez sąd miejscowo właściwy między innymi w sytuacji występowania okoliczności, które mogą stwarzać przekonanie społeczne (także mylne) o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 lipca 1995 r., OSNKW 1995 r., nr. 9-10, poz. 68). Przedstawiona sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie, gdyż czyny będące przedmiotem śledztwa dotyczą sędziów Sądu Apelacyjnego [...], posiadających liczne kontakty służbowe i towarzyskie z sędziami Sądu właściwego do rozpoznania zażalenia. Może to budzić wątpliwości pokrzywdzonego, co do bezstronności Sądu Rejonowego w R.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.